

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

libertatis vocârunt. Id commendandum maximè in Electore Joanne, quòd inter publicas Imperii adversitates Romam sibi præfixerit constanter metam, ultra quam nec passum quidem tentandum esse fixum ratum habebat, amicus nimirum usque ad aram; unde cum Guido ex Cisterciensium Ordine Cardinalis imperante Innocentio III. Pont. partes Philippo Cæsari pertinaciùs adhærentes anathematis sententiâ terreret, continuo Joannes monitis acquievit, atque in Cisterciensium gratiam Romam profectus est, ut vectigalium, quæ in sacri belli subsidium postulabantur, onus averteret. Simile exemplum in Joanne expertus Otto, æstimavit pluris, quàm amavit promptam Electoris huius erga Pontificem obedientiam. Cæterùm quamvis Treviros, Confluentiam aliásque urbes suas plurimis impensis communiêrit, quin Dioccesin suam copiosis simulque pretiosis subsidiis recreaverit, facultates tamen finésque Ecclesiæ suæ adeò adauxit & extendit, ut pluribus seculis posteri Joannis nomen celebraverint. Inter communes igitur omnium laudes tumulo illatus est an. 1212. Sed. 22.

SECULUM XIII.

LXXXV. THEODORICVS II. LIX. ARCH.
XIV. ELECTOR.

Theodoricus II. origine Comes de Weida, ex Archidiacono Trevirensi & Præposito S. Paulini formatus Archipræsul, in Electoratus sui exordio jam dura passus pronuntiavit: *excelsa munera sunt gravia onera.* Anno nimirum ab electione sui altero ab Ottonis partibus captus, à Friderico Ottonis hoste liberatus est, libertate hac parùm recreatus, quòd multis vinculis obnoxiam sciret. An. 1215. Coloniam abiit, hanc ipsam urbem interdicto subjectam liberaturus. Coloniâ Romam profectus Lateranensi Concilio celeberrimo interfuit, in quo cùm pro Ecclesiæ

emo-

emolumento legitimè constituta, excitatque præsentium omnes forent ad suscipiendum bellum sacrum, Theodoricus inde redux doctrinam disciplinamque Ecclesiasticam suis Clericis, præsertim majoribus enixè simul & severè commendavit. Extructis dein monte Thaborino, ut vocant, adversus Nassovios, & domo Teutonica, Palæstinæ adeundæ desiderium concepit, quo Electorem suum præcucurrerunt de Trevirensium gente plurimi. Per Italiam itaque in Orientem translatus, dum suâ præsentia, consiliis & promissis à Friderico auxiliis quæque præstare laboravit, in vanum se laborasse comperit, Friderico in propositis & promissis parùm sibi constante. Huius tamen filios, primò nimirum Henricum postea rebellem, & demum Conradum Regiâ Imperii coronâ exornari suavit etiam Theodoricus. Aedibus sacris nunc extruendis, nunc exornandis, nunc consecrandis dum strenuam navavit operam, Marpurgi in Hassia D. Elisabethæ miraculis clarissimæ Principis ossa levavit & honoravit. Cæterùm ut lugubri suo seculo Ecclesiæ bono nunquam non prospectum foret, in Conventu Wormatiensi impetravit, ut Episcoporum privilegia de jure dicendo firmarentur, & Democratia libertas per civitates Germanicas identidem magis invalescens restringeretur. Demum an. 2238. in provinciali Concilio Clericorum mores emendare maximopere studuit, ubi vestitus decens ac modestus, & simul in domo & choro præsentia cunctis severè est imperata; aleæ verò aliique his non absimiles lusus prohibiti. Inter tot curas ac labores Theodoricus senio confectus, Henricum Osiliensem Episcopum sibi Suffraganeum delegit. Exemplum Theodorici Episcoporum dein plerique secuti, morem fecerunt ad illud usque tempus vix cognitum. Confluentia eximii nominis Elector mortuus an. 1242. Treviris est sepultus. Sed. an. 30.

LXXXVI. ARNOLDVS. LX. ARCH.

XV. ELECTOR.

Arnoldus nepos Theodorici ex gente Isenburgica, dum à Clericis eligitur, nobilitas & populus jungunt studia, ut Rudolphum de Ponte sibi Electorem præficient. Rudolphus itaque horum favore fretus, ut Pedum impetret, gladium arripit, summamque ædem arnis occupat: unde clades mutæ. Cessit denique meritò Rudolphus, Arnoldo autem Innocentius IV. Pont. Româ Pallium ultro submisit. Hoc animatus favore Arnoldus Reipublicæ tam sacræ, quàm profanæ exornandæ strenuam dedit operam. Operam hanc tamen plurimum impedit Fridericus II. Imperator Pontificis, & Imperii Principum sententiâ exauthoratus, in cuius locum cum promovissent Henricum Hassiæ Landgravium, & hoc defuncto, Wilhelmum Hollandiæ Comitem, etiam Arnoldo variè pugnandum fuit cum Friderici, & Conradi filii partibus. Demum mortuo etiam Imperatore Wilhelmo, cum varia offerrentur munera Arnoldo, ut Richardum Anglum suo calculo eligeret Imperatorem, muneribus ad dominum suum redire iussis, Imperii Fascibus tanto minùs dignum æstimavit, quanto magis ambire etiam oblato auro quemquam intellexerat. Ab æquitate igitur maximopere laudatus in arce Thaborina an. 1259. æquissimum adiit Remuneratorem. Sed. an 17.

LXXXVII. HENRICVS II. LXI. ARCH.

XVI. ELECTOR.

Certantibus inter sese de Pede & Pallio Trevirensi, Arnoldo de Scleida & Henrico Bollandino, Henricus alter, Decanus scilicet Metensis utrumque præripuit, consecratis Archipræsul unà cum tribus aliis, nimirum Moguntino, Premensi & Magdeburgico Archiepiscopis. At cum maturè nimis Archiepis-

Q

CO-

copalia involâisset munia, haud exspectato Pontificis annutu, simulque Theodoricum ad D. Mathiæ Abbatem haud æquis vexâset modis, ab Urbano IV. Pont. anathemate confixus, à Clemente IV. Sede remotus, à Gregorio demum X. eidem est restitutus, post solutam auri multam abundè gravem. Ita castigâsse profuit multùm; Theodorico namque eo ex tempore amicitia certare, & des sacras condere, exornare, urbes & arces comunire, multos plurimis beneficiis honorare in deliciis fuit: Kilburgi namque templum Deiparæ sacrum excitavit, Canonicis eum in locum aggregatis. Mailbergum Diœcesi suæ adjecit. Berencastellum nova arce communivit. Castrum Meginense funditus excitavit. Feudorum magnam partem nobilibus concessit. Confluentiæ Meinfeldiæque mœnia ab Arnolde cœpta absolvit. Verùm in tributis exigendis immodicus plurimorum adversus se linguas excavit, & mortem acerbam fortè accersivit: acutissimis enim vexatus morbis, ad Divorum opem confugisse est visus. Aut veriùs luit in tempore, ne lueret in æternitate, paratus & pati & dicere cum D. Præsule Hipponensi: *hic ure, hic seca, modò in æternum parcas.* Mortuus est an. 1286. Bononiæ. Sed. an. 25.

LXXXVIII. BOEMVNDVS. LXII. ARCH.

XVII. ELECTOR.

IN electione Clerici rursus in partes divisi, Warnesbergium de Dagstuel dictum, tandem elegerunt. Ex multis igitur eluctatus dissidiis, præclare rem pacis bellique administrare est aggressus, utinam meliori tempore, quàm quo Canonici summam deseruerunt ædem, quòd Nicolaus IV. Pontifex in suscipiendis Canonicis non magis stemmate nobiles, quàm doctrinâ & virtute eximios secerni & promoveri jussisset, si tamen hi nobiles literis, aut optatis Ecclesiæ donis superarent. Pontifex etiam ne fortiùs diceret, quàm faceret, in vacuas Canonicorum sedes immisit

misit Petrum Aichspalterum Rudolphi Cæsaris Medicum quondam peritissimum, & Joannem Officiale Trevirenses, ut vocant: unde genere nobiles mox alios, stemmate nimirum præcëlentes sibi junxerunt, neglectâ anathematis sententiâ. Interea Boemundus singulari in Deum pietate accensus, quotidie ferme ad aras faciebat, pacem Superos rogans. Ut eandem etiam ab hominibus impetraret, prudentiâ prorsus singulari usus est in rebus agendis, præsertim verò in dissidentium animis conciliandis. Facilitate tanta erat præditus, ut sui adeundi copiam nemini facile negaverit, licet curis & laboribus, ut probatorum Principum mos habet, occupatus. Circa annum 1292. Noviomagum Constantini M. castris celebre munivit arce: alibi alia molitus, feuda nobilium non paucis concessit. Demum annis & meritis magnus an. 1299. morti succubuit multorum desiderii & lacrymâs deploratus. Sed, an. 12.

SECULUM XIV.

LXXXIX, DIETHERVS. LXIII. ARCH.
XVIII. ELECTOR.

Dietherus Adolphi Nassoviensis Principis, & tandem Imperatoris frater germanus, Ord. S. Dominici vir multis dotibus clarissimus, à Pontifice Bonifacio VIII. in Sedem Trevirensium est promotus. Archipræsulem Canonici mox apposuerunt alterum, nempe Henticum Comitem Virneburgicum in æde Trevirorum summa permagni æstimatum. Dissidiis his ansam dedere maximam partes parum amicæ inter Albertum Austriacum, & Adolphum Nassovium de Solio Imperii decertantes. Tandem Albertus Viris ad Rhenum Principibus non tam nuntiatio, quàm illato jam bello extorsit cum pace obsequium, postquam Bingium occupavit & vectigalia impediât. Trevirenses
Q 2 cives